

karakedi

Kültür, Sanat, Edebiyat Dergisi, Yıl:2019, Sayı:29

Gülçin Yağmur AKBULUT

Hızır İrfan ÖNDER

Hamiyet KOPARTAN

Binnaz Deniz AYDEMİR

Nilüfer UÇAR

İkram GÜNEŞ

Cemal KARSAVRAN

Demir ZENGİN

Furkan ÖZCAN

Bahadır BATTAL

Cesi SULTAN

Gülнар FERRUHKIZI

Ayşenur AKIN

Yunus TUNA

KÜNYE

Sahibi: Doç. Dr. Yusuf ARSLAN
Tanıtım Sorumlusu: Engin YILDIZ
Teknik Destek: Gökhan ÖZDEMİR

DERGİ KURULU

Doç. Dr. Yusuf ARSLAN
Niyazi YAŞAR
Gürkan VURAL
Neval SAVAK
Özlem ERDEM
Engin YILDIZ
İsmail GÜNDOĞDU

Dergiye yazıların yollanacağı e-mail
adresi:karakedi.dergi@gmail.com

-Dergimiz ücret karşılığı satılmaz.
Dergimizde yayımlanan yazıların tamamı
gönüllük esasına dayalı olup sorumluluğu
yazarına aittir.

SAYIDAKİLER

Gülçin Yağmur AKBULUT
Hızır İrfan ÖNDER
Hamiyet KOPARTAN
Binnaz Deniz AYDEMİR
Nilüfer UÇAR
İkram GÜNEŞ
Cemal KARSAVRAN
Demir ZENGİN
Furkan ÖZCAN
Bahadır BATTAL
Cesi SULTAN
Gülнар FERRUHKIZI
Ayşenur AKIN
Yunus TUNA

SUNUŞ

Bizim ülkede herkes her konuda uzmandır. Bilgimiz olsun yada olmasın her zaman söyleyecek bir şeyler bulur konuşuruz. İcraatta zayıf konuşmada birinciyiz. Hatta dünya konuşma şampiyonu biziz. Çok okuyan bir toplumuz o yüzden konuşmaya düşkünüz diyeceğim fakat öyle de değiliz. Kitap ihtiyaç listemizin 235. sırasında yer buluyor. Bizde olan üniversite Amerika'da, İngiltere'de Almanya'da yok. Toplam 203 üniversitemiz var. Üniversite açma işini öyle sevdik ki durmadan yeni üniversiteler açıyoruz. Üniversitelerimiz dünyada saygınlığı olan eğitim yuvaları diyeceğim fakat en az 3 te 2 sinin öyle olmadığını herkes biliyor. Her şeyin iyisini yaptığımızı söylüyoruz ama taşların yerine oturduğu bir sistemiz yok. Dünya yasa çıkarma şampiyonlar şampiyonuyuz ama değişen bir şey de olmuyor. Eğitimden askerliğe neredeyse denemediğimiz sistem kalmadı. Her defasında yine başa dönüyoruz. Konu ne olursa olsun kim ağzını açıyorsa söze eleştiri yapmakla başlıyoruz. Sıra çözüme gelince elimizi taşın altına koymuyor, her şeyi başkasından bekliyoruz. Harika bir toplumuz diyeceğiz ama öylede değiliz. Eksilerimiz o kadar fazla ki artılarımızdan bahsetmeye sıra gelmiyor. Üretmiyor, düşünemiyor, yazamıyoruz. Lafa gelince de herkesi kendimizden küçük görüyor, kendimizi de bulunmaz Hint kumaşını sanıyoruz. Kimseyi beğenmiyor, herkesi eleştiriyoruz ama biri bizi eleştirdiğinde ona hakaret etmeyi kendimizde doğal bir hak görüyoruz. Fikir, düşünce özgürlüğünü savunuyoruz ama fikir beyan edenden rahatsız oluyor, ilişkilerimizin dışına itiyoruz. Dünyanın en güvenilir seçimlerini biz yaparız diyoruz iptalsiz geçen bir seçim görenimiz yok. Kendimize adil diyoruz ama torpil karıştırmadığımız iş kalmadı. Kime sorsan herkes mümin ama haksızlığın, adaletsizliğin, yanlış işin, yanlış sözün girmediği yer yok. Umarız bu kötü gidişat düzeler, her şey daha iyi daha güzel olur. 30. sayıda görüşmek dileğiyle...

Doç.Dr. Yusuf ARSLAN

YOLLARIM

(Gülçin Yağmur AKBULUT)

Bu gece yollara
vuracağım kendimi
hani o sonu olmayan
uçsuz bucaksız yollara

Bu gece uçurumlara
vuracağım kendimi
hani bin parçaya bölen
sonsuz boşluklarına
sen bana acıyı
damla damla işleyeceksin
sen bana hasreti
yudum yudum içireceksin

Altta yuvarlanan
topraklar kadar beni
al eline işle
hayatın soluğunu

Sende hissedeceğim
yaşamın var olduğunu
bir sessizlik büyüyecek
saracak benliğimi
haykırışlar yağmurlar sel olup incek
geçecek gözlerimden ömrüm
dile gelecek yaşanmamış bir masal şimdi

Bebek olacağım
hiç günah işlememiş
tertemiz bir çocuk misali
içimi sonsuzluklara fırlatacağım
sana
yalnız sana vereceğim
tüm benliğimi

sen
sadece sen olacaksın
ömrümün yaşanmamış tek günü

Yollar
ey yollarım
bakarken pencerelerden dışarı
anamın beni dövdüğündeki
haykırışımı hatırlayacağım
vefasız sevgilimin
kaçıp gittiğindeki yasımı göreceğim
aç kaldığım o gece
ekmek kırıntıları
topladığımı göreceğim
çöp kutularından
feryatları sitemleri
son kez duyacağım
son yolculuğuma çıkacağım bu kez
ötesi yok sonrası yok
hani olurdu ya

yalnız geçen
bahtsız günüm gibi
kendi ömrümün yollarına bırakacağım
ne kalmışsa beni yiyip bitiren
dinecek ağzımın tüm hissizlikleri
senin kollarında vereceğim son nefesimi
beni uçurumlarında
beni asfaltlarında sen gömeceksin
adı bahtsız bir ölü gibi
yollar
ey yollarım

SÖZİSTANA GÖMÜN BENİ! (Hızır İrfan ÖNDER)

sözcüklerin de öldüğünü
er geç fark ediyor insan...

göz ağrısı geçer
s/öz ağrısı geçmez!

bir neşter atın artık
şairsizlikten ölüyorum!

kabristanda yer yokmuş ne güzel
sözistana gömün beni!...

ADAM OLMAK
(Hamîyet KOPARTAN)

Varlık sırrına mazhar olan
Vahdette vücut bulur.
Bir ağaç kesilse bir yamaçta
Bir insan kafasına denk bulur.
Doğu Türkistan'da derisi yüzülen çocuğa
Yorgan uğruna tüyü yolunan kazı yek bulur.

Kürkü için tilkinin, vizonun, kaplanın,
Derisi için timsahın, yılanın,
Dişi için filin, gergedanın,
Kuyruğuna teneke bağlanan kedinin,
Gözleri oyulan köpeğin,
Töreye kurban giden körpelerin
Yüreği yakışı berk olur.

Komşuda yangın çıksa
Kar olmak adam olana düşer.
Kaf Dağı'nda buzul çıksa
Har olmak adam olana düşer.
Mısır'da kıtlık çıksa
Nar olmak adam olana düşer.

Nerede, kim varsa gözü yaşlı,
Kalbi paslı, gönlü yaşlı,
Hayat sahibi bir canlı
Elinden tutmak, adam olana düşer.

Adam olmak,
Siyahî bir köleye ezan okutmaktır
Peygamber Efendimiz gibi.
Adam olmak,
Kurda kuzuyu yedirmemektir
Hazret-i Ömer gibi.
Adam olmak,
Yaş kesenin başını kesmektir
Fatih Sultan Mehmet gibi.
Adam olmak,
Kara toprağı sadık yar bilmektir
Aşık Veysel gibi.
Adam olmak,
Eline, diline, beline sahip olmaktır
Hacı Bektaş-ı Velî gibi.
Adam olmak,
Yaratan'dan ötürü yaratılanı sevmektir
Yunus Emre gibi.

KARANFİL
(Binnaz DENİZ YILDIZ)

Önce soldu, ardından ağladı karanfil.

Öbek öbeği oysa biçim biçimdi.

Kıtalar arası bir yolculukta,

Kıyılarına vurdu karanfil.

Narkozunu içtim yaşamın.

Sehpasında gömdüm yüzünü idamın.

Burkuldu gökkuşağımın renkleri.

Yas oldun, yaş oldun, yangın oldun.

El oldun, dil oldun, is oldun.

Bir kış gecesi çöktü omuzlarıma karanfil.

Dudak payı kadar sevindi, tırnak ucu kadar
sevildi.

Sezdim kör yılanların acı çekişlerini.

Yatağıma uzanan yabancı esareti beklerken

Direndim yıkılan tütün tabakalarına.

Domino taşı oldu kuşbakışı hatların.

Uzandı Atlastan Hint'e.

Uzandı Baykal'dan Haliç'e.

Sersemledim hep yazdığım sonunu hiç
bilmediğim,

Karanfilin ıhlamur dokunuşlarında.

Kolaydı, bir o kadar zor.

Duaydı ahtı

Perişanlığı ya da içilen kırmızı

Cesaretti belki de alçaklık

Kurttu boyun eğen kuzu

Aldatmaktı veyahut aldatılmak

Umuttu bitkin hayal avuntusu...

Layık olmak layığı bulmak

Açlıktı tok uyumaktı karanfil.

Saksımda bak delişmen karanfil

Yapraklarında Eros'un okları...

Toprağında Mayaların gizi...

Köşelerinde kalbimin ferisi...

Durmadan çoğalıyor kaybın sesleri!

Yaprağında gümüş rahleler...

Köşesinde dantelli el işleri...

Toprağında suya dalıyor akisleri.

Sevdiğim, bak!

Karanfiller kıyılarına vuruyor!

Bir çocuğun düşünde durmadan karanfil...

Dağlar ardında bir kurşun izinde,

Kırmızıya bulanıyor!

Mahpushane damlarında Afrika'da İdlip'te
örneğin

Sokaklar caddeler mahşeri andırıyor!

Ve her yan karanfil...

Yani sevdiğim yani

Karanfil...

Gözlerin kadar berrak...

Aklın kadar uçsuz bucaksız ...

Yüreğinin altı , üstü, arşı !

Ölüler cesareti gibi

Yaşayan adaleti gibi

Dayak yiyen bir çocuk gibi!

Kahroluyor sevdiğim!

Kahroluyor!

Ve suya düşen karanfiller...

Kıyıya vuruyor!

Kıyıya vuruyor!

RÜZGAR GİYERİM (Nilüfer UÇAR)

Ömür dendi yeltenen bahara

Çıralar harlandı sesin ebedi lisanında

Sevdanın rengi bin yıllık ıslak doku

Bel bağlanır oldu harflerin çalımına

Ahraz oldum yüreğimin bam teline

Ebruli zamanın üşengeç dudakları

Fırtınalar koparır mülteci ömürde

Ak güvercinler kanatlanır yurdum üstüne

Dümensiz sevdanın gönül göçü

Ehli akıl arar bir tutam sevinç buklesinde

Kanatır asi direniş sessiz gün dönümlerini

Şarkılar mesken tutar lal dilin sığınağını

Gereksinim olmaz kül kokan yaşamın

kalıntılara

Sözüm var, duru suyun utangaç haline

Kuş sesleri iliştiririm ıslak dudak uçlarına

Reçine kokulu rüzgarı giyerim ömrüm

üstüne

MESELE
(İkram GÜNEŞ)

Ve mesele çay değil kadın,
Mesele,
Denizin seyrinde,
Gözlerinde aşkın koyusunu demlemektir...

Ve mesele bahar değil kadın,
Mesele,
Kızıl gün batımlarında,
Gamzelerinde umudun sıcaklığını
hissetmektir...

Ve mesele şiir değil kadın,
Mesele,
Dağınk sözcükler içinde,
Yüreğinin imgesine rastgelmektir...

HAYATIN ÖTEKİ YÜZÜ
(Cemal KARSAVRAN)

yaşama senin kirpiğinden
tutunuyorum sevgilim
göğsümde üşüyen bir serçe titremesi
küçük yaşamlar büyük hayaller
gurbetliğim özlemim

keşke el fenerini yanımıza alsak rüyalarda
hala yeşil kalan yapraklar yıllar içinde
bazen kağıda bazen
rüzgara mektup yazmakla
aşk vurgunu acılar

iblis geldi kırmızı pelerinli
yarımların üzerini örttü bir anda
kısır bir döngünün arifesinde
her yanım yangın

kırmızı ışıklara sırtını dönme
hüzün ev halkı gibidir arka sokaklarda
kimsesiz zamanların yalnızlığı
hayatın öteki yüzü

GECEYE

(Demir ZENGİN)

Sen ki sabaha ermeyen..
Noktası virgülu yavan..
Beni de karanlığın mürekkebine bula..
Kağıtlarla sar.. sarmala..

Sen ki telli duvaklı vakit yeli..
Bir eli acıklı..sevgili..
Gelmeyecek günlere çıkmayan..bağlı gözleri..
Dün de.. bugün de..yarın da..
Olmadın..olmacaksın..

Ben de sendenim..
Aynı bedende..aynı nedendeyim..

Geceyle gelen..ışığa ermeden giden..
Sebepsizlik sebebim..

Bu sessizliğin..bu dalgınlığın..bu dargınlığın..niye?..
Bırak sana içimi kusayım..

NE FARK EDER

(Furkan ÖZCAN)

O çocuk veya
Bu çocuk
İkisi de çocuk
Ne fark eder
Akıyorsa ırmak
Her gün doğacaksa güneş
Niye bir kurşunla
Ölür çocuklar
Yaşamak zor
Pahalı
Tanrı bir çok nimet vermiş
Açlıktan ölen çocuklar
Duyun meyveler
Duyun sebzeler
Çocukların bir gülüşü
Yağmurlardan da bereketli!

ZULÜM
(Bahadır BATTAL)

İdamını haber verir,
Bahar başağa zulümdür.
Gören dahi ürperir,
Kar yoksula zulümdür.
Vurur başına inletir,
Çekiç örse zulümdür.
Açmış kayısı tomurcuğu,
Yağmur ona zulümdür.
Ufkunu aydınlatır,
Güneş geceye zulümdür.
Başında işkencecidir,
Kalem kâğıda zulümdür.
Gülüştün çileye umut.
Bakışın bir armağan!
Ödül bana varlığın,
Varlığın bana ödüdür!

YALAVAÇ
(Cesi SULTAN)

durup dururken baktı...
Ve yukarıdan uzak ve uzun bir
yolculuktan...
avucumda kalan son bilinçsiz
sözcüklerime...
"insan ruhu bir barikattır acıların
miladında..." dedi
"kafamda patlak veren savaş, ruhumda
kapatılmış bir tımarhane..." dedim
fotoğraflarda sıkışmış bir heyecan sesini
yerken benliğim...
Ve...
susmayı tercih ederken ben...
ezberletilmiş bir rahmin uğursuzluğunda...
varlığın ölçüsüz koşuşturmasında buldum
kendimi...
arkasından hüznü döktüğüm acele bir sevda
yarasının...

BANA MUTLULUĞUN RESMİNİ ÇİZER MİSİN?

(Gülner FERRUHKIZI)

Dün gece çıktım yola
Sordum bir kaç insana
Mutluluğun resmi diyorsunuz
Galiba mutluluğun tarifini biliyorsunuz
Peki mutluluk nedir?
Cevap vermedi hiç kimse
Deli zannettiler beni
Ciddiye almadılar beni.
Gittim sahilde oturan bir ressamın yanına
Uzulca yaklaştım ona
Böyle soru sordum ona
Bana mutluluğun resmini çizer misin?
Ressam önce güldü umursamazca
Sonra önündeki tabloyu fırlattı denize
Elindeki fırçayı attı yere
Gördün mü? dedi bana
Mutluluğum gitti şimdi.
Benim mutluluğum fırçam
Üzerinde resim çizdiğim tablom
Rengarenk paletim
Şimdi yoklar
Hayatımdan çıktılar.
Sence ben mutlu muyum şimdi?
Sence ben yaşar mıyım şimdi?
Anlayacağın evlat, mutluluk senin
istediğindir
Sevdiğin her şeydir.
Ressamın fırçası
Yazarın kalemi
Bestecinin müziği
Aşığın dinmeyen hasreti
Anne babanın evlat sevgisidir.
Mutluluğun senin içinde gizlidir
Kalbinde beslediğin hayat sevgisidir
Senin hayatta olmak istediğin yerdir
Olmak istediğin kişidir.
Ben sana mutluluğun resmini yapamam

Yalnız sen kendin onu bula bilirsin.
Hayatı sevince mutlu olursun
İnsanları sevince mutlu olursun
Yapmak istediğin hayalin için mutlu
olursun.
Ressam fırçasını aldı eline
Mutluluk benim için budur
Peki ya senin için?
Hadi git ve seni mutlu edecek şeyi ara
Böyle sorular sorma bana
Cevabını sen bulamazsan
Hiçbir kul senin için cevap aramaz
Dedi ve sustu ressam.
Bense ona teşekkür ettim
Yoluma devam ettim
Mutluluğun anlamını
Anlamıştım en sonunda
Ve o günden sonra
Başladım gerçek mutluluğumu aramaya.
Nerede, nasıl ararım hiç bilmiyorum
Ancak tek bildiğim
Eninde sonunda mutluluğu bulacağım.

MİHMÂNDÂR UZAKTAKİ MİDİR? (Ayşenur AKIN)

21. yüzyılda dünya üzerindeki serencam, yeni dünyanın çekirdeğinden çeperine kadar olan ki oluşum, olgunlaşma ve yayılım alanına dinamizm kazandırmıştır. Bu oluşumlar devinimiyle beraber kaosun küresel mahiyetteki teessürlerini de hayatın tam ortasına, darbelenmiş yahut dağlanmış ve içinde peykânı kalmış yaranın, menzillenmiş siperlerinden namlularına doğru an be an iz sürer. Bellidir ki Soğuk Savaş Dönemi'nin kaotiği, çehrelerin her bir dönüşündeki karavan yüzleri de durduğu hudutlara sançar.

Geleceğin dayattığı açmazların önüne kilit vurulduğunda her kısır döngü gibi kendini bölmeden önce bölmelerine saklar. Bilir ki herkes kendi yekparesinin bir parçasını o bölmelerde muhafaza ederken içinde mevzilenmiş iyi beşerlerin uzuvlarını yekvücutta toplamıştır. İşte bununla birlikte küresel barışın adı pandoraların kutularından çıkmaya başlar ve insanlık adına entegre edilen enformasyonlar, kendi milletinin formellerine bürünür ve birbirine kulak kabartmış toplumların telekomünikasyonlarını aktüel eder.

Barış, dünyanın karayan yarasına tampon olurken o, sağ kolun desteklenme aşamasının meşakkatini tüm dünyaya izâfe eder. Farklı bedenler, sağlığa kavuşması sürecinde nasıl ki hasta uzvun eklem

yerlerine mahdut bırakılırsa barış hekimlerinin aynı feragat ve basirete mâlik davranışlar göstermesi gerekir. Onlar, küresel barışın odağına aldığı insanlık mıntıklarından çıkardıkları raporlar gibi; yahut hasta insanın, hasta toplumların sedyelerinde soğutulmaya bırakılmış olan bedenlerindeki semptomları yalnızca kağıt üzerinde iskandil eder. Halbuki odağa alınan ve onu aynı mercek altında tetkik eden barış doktorları ilim denizine indiği iskandillerle insan ruhuna indiği kandilleri bir arada tutmayı öğrenmişler midir?

Bütün konjonktürlerin insan mantalitesine kuryelediği inanç sistemleri kalıplarında kırılmamayı öğrenirken kalplerin boşaltılarak havası alınmış atmosferinde asılı kalmayı da bilir. İnsanlık, barış çağının kürelerinde aynı karelerde poz verirken, yılmışlığı, yılgınlığı, çaresizliği teçhiz eder. Buna boyun eğmeyip bilir ki; Allah'a olan ümidi mücehhez kılan vücut, onu kendinden terhis etmemiştir.

Bütün bir atlası önüne seren insanoğlu iki parmağıyla kıtalar arasını avdet ederken iki dudağın arasında neşet eden yapılar silsilesini birbirine bağlar. Avrupa'dan, Afrika'ya, Asya'dan Antartikaya mihmândâr olan insanlık, yapılarının arkasına kapulanmaz; bütün odalarını gelenlere buyur etmiştir. Barış ve adaleti

gözeten devr-i alem, devreden kürelerine birer münevver tayin eder.

Bu münevverler, kendi kürelerinin etrafında dönerken bir büyük çeperden müteşekkil olduklarını bilirler.

İslamiyet'in barış olgusunu mahdut bir alana statik bir zemine oturtmak, İslamiyet'in sonsuz rahmet ve azametini görememe gafletidir. Globalleşme adına levhalara yazılıp çizilen mottolar, iki ucu kapalı doğru parçaları gibi birbirlerine yalnızca aynı noktalardan yakındır. Oysaki insanlığı farklı uçlarda birleştiren Hak Tealâtakvâ mahkemesinin hıfz-ı hukuk levhasında 'Bir'ler Onun adaletinin tecelli ettiği bu ilâhî mahyalar, bütün insanlığın yücelerine gerilmiştir.

Evrensel barış milâdını başlattığı zamandan bu yana miâdını dolduranların kaderini yaşamıştır. Mavzerini doldurup da namlu ucundan bakanların çitlerle örülü insanlığını sorgulamıştır. Evrenselliğin her defasında beyaz kağıtlar üzerinde teyit edildiği bu dünyada beyaz uçurtması vurulmuş bir çocuğun evrilemeyişi eksikliği gün be gün büyür. Bu eksiklikle büyütülen evrenlerin içine sıkıştırılmış küçük dünyalarında yüzü belirmeyen çocuklar hangi seleksiyondan geçirilip hangi dünyacığın içerisine bırakılmıştır? Yüzleri belirmeyen bebeklerin arkasına gizlenmiş yüzler, beyaz

bayraklarını önlerine gerdiklerinde hangi saflıkta yer edinirler?

Bütün bir atlası önüne seren insanoğlu iki parmağıyla kıtalar arasını avdet ederken iki dudağın arasında neşet eden yapılar silsilesini birbirine bağlar. Avrupa'dan, Afrika'ya, Asya'dan Antartikaya mihmândâr olan insanlık, yapılarının arkasına saklanmaz. O, doğduğu toprakların mayasını cihân-ârâyı bilen mihmanlardan harç etmiştir. Peki sorarım:

Bütün telekomünikasyonların, aktüalitenin, ajansların ardında duran mihmândâr uzaktaki midir? Uzaktan sancaktarlık eden büyük ideallerin eli midir? İnsanlığın hudutlarına döşediği kilometre taşları ile yollar açan tesisatçılar bu büyük idealleri iddia ederken uzaktaki için kollarını sıvamamış mıdır? Diğer kürelerin üzerinden birbirlerinin telekomünikasyon çağrılarına kulak tıkayan, kendi yurdundaiken uzleti çağırın, ateş yaktığı yerden dumanla haber eden proto-çağlardan değildir bu sedâ; yahut güvercinin açtığı iki beyaz kanadı mihmândârın muhbirliği değildir yalnızca. İki ucundan baskın ortadan şişkin bir geoidin sıska kalmış vicdanlarına gidenlerin mihmândârlığıdır. Her yerinden iğnelenmiş beyaz keselerden çıkarılan insanlık sadakası cepkenine iğne tutturulmamışların gözünden düşmüştür.

Mihmândâr olmak, soğumaya kaldırılmış vicdan hasatlarını mahsul edip eksik ve esrik bakan bir çocuğa pay edebilmektir. Evet, mihmândâr olmak uzaktaki olmaktır: Alistaki Bavrıma'da Magcan, Kuşlarımı kondurduğum bahçemde Çolpan, Bosna'da Alya, öz vatanında parya olmaktır. İnsanlığı farklı uçlarda birleştiren, takva mahkemesinin hıfz-ı hukuk levhasında ‘‘Bir’’leyen adalet mihmânıma selâm olsun.

ÖLMEK Mİ, ODA NEYMIŞ: GERİ DÖNÜŞ (REENKARNASYON) (Yunus TUNA)

Evet, arkadaşlar çok ilginç bir konuyu inceleyeceğiz bu yazımızda. Eminim ki ölümden korkmayanımız yoktur. İnsanlar yolun sonuna yaklaştıkça ya biraz daha fazla yaşamak ister ya da ikinci bir şans. Her ne kadar bizim dini inanışımıza ters düşse de Budizm'e inanalar için önemli bir avuntudur. Bu dine inananlar öldükten sonra tekrar dünyaya geleceklerini düşünmektedirler. Bu inanışın ismi Reenkarnasyondur. Gelin hep birlikte Reenkarnasyon ne demek hep birlikte öğrenelim. Ölümden sonra yeniden doğmak anlamına gelir. Genel itibari ile karma felsefe ile açıklanır. Birçok farklı inançta da yeri vardır.

Budizm inanışına göre dünyaya gelmek, rastgele bir olay değildir. İnsanın önceki yaşamında yaptığı iyi ya da kötü işlerin karşılığıdır. Reenkarnasyonun tanımını yaptıktan sonra şimdi gelelim diğer dinlerdeki yerine. İslamiyet'te ruh göçü ile ilgili doğrudan bir bilgi yoktur. O yüzden bize oldukça uzak bir kavramdır. Musevilikte ise ruh göçü kavramı yoktur. Lakin özellikle kabalada ruh göçü kavramının geçtiği görülür. Bazı Museviler, H.z Âdem'in önce H.z Nuh sonra H.z İbrahim sonra da H.z Musa olduğuna inanırlar.

Hristiyanlık'ta ise durum biraz daha farklıdır. Özellikle 19.yüzyıldan sonra ortaya çıkan Hristiyan akımların önemli bir kısmı ruh göçüne dayanır. Bu spirütüel akımlara göre ilk Hristiyanlar reenkarnasyona inanmaktaydı. Bu görüşe Katolik Hristiyanlar karşı çıksa da birçok Hristiyan mezhep tarafından kabul gören bir görüştür.

Reenkarnasyonun sistematik hale gelmesi ise 19.yüzyıl'da gerçekleşti. Fransız Alan Kardec 1857'de yayınladığı Ruhların Kitabı ile reenkarnasyon ile ilgili olan ilkeleri bir araya getirdi. Reenkarnasyon ile bilim sürekli karşı karşıya geldi. Sebebi ise, günümüzde reenkarnasyon yaşadığını söyleyen insanların eski yaşantılarına yönelik net hatıralar aktarabiliyor olması.Bilimin ise bunu kanıtlayamıyor olması.Bu durum kesin olarak bilinmemekle birlikte,psikoloji ve metafizikte çeşitli yorumlar vardır.

Çok ilginç bir noktaya değinelim. Yapılan bir araştırmaya göre, A.B.D'de her dört insandan biri reenkarnasyona inanıyor. Enteresan bir oran. Şimdi reenkarnasyon ile ilgili bazı özelliklere değinelim.

-Genellikle otuz yaş üstü insanlar reenkarnasyona inanıyor.

-Eğitim düzeyi arttıkça reenkarnasyona olan inanç azalıyor.

-Dünyada yaşayan ruhun en az 10-15 kere hayata dönmüş olabileceği tahmin ediliyor.

-Reenkarne olduğu düşünülen çocuğun herhangi bir eğitim görmeden de önceki yaşamlarından sahip olduğu bilgi birikiminden dolayı yabancı dil konuşabileceğine inanılır.

-Reenkarnasyona inanan bilim adamları, bugüne kadar dünya üzerinde 95 milyar insanın yaşayıp öldüğü tahmin ediyor.

Bu özelliklere bakınca şaşırılmamak mümkün değil. Çok çetrefilli ve tartışmaya açık bir konu. Bilgi ve belge ışığında değil de, daha çok söylenti ve tahminlere dayalı konuşulabilecek bir konu. Dünyanın çeşitli yerlerinde reenkarnasyon ile ilgili vakalara rastlayabiliriz. Bu yaşananlar birçok kez filmlere de konu olmuştur. Türkiye'de ise bu tür olaylar daha çok Adana ve Hatay civarında yaşanmaktadır. Dünyada reenkarnasyona inanan bazı insanlar şunlardır. Salvador Dali. Henry Ford. Nietzsche. Jack London ve Benjamin Franklin.

Ne kadarı gerçek ne kadarı yanlış orasını bilemeyiz. Lakin gündemimizi uzun bir süre daha meşgul edeceği kesin. Bu dünyada istediği hayatı yaşayamayanlar için arzuladığı bir seçenek olabilir.Şimdi fakirim ama siz beni bir de sonraki

yaşamımda görün diyebiliriz. Umut verici bir vaat değil mi. Hindistan'da çoğu kesimin geliri oldukça düşük. Hal böyle olunca da reenkarnasyon onlar için tutunabilecekleri tek dal oluyor. Reenkarnasyonun niye bu ülkede daha yaygın olduğunu anlayabiliriz. Ayrıca reenkarnasyona inana Hintliler de durumlarından gayet memnunlar.

Ayrıca saydığım dünyaya yön vermiş ünlü isimlerin de reenkarnasyona inanmaları ayrı bir çelişki. Hayalleri ve projeleri yarım kalmış insanlar için ideal bir anlayış gibi görünüyor.